

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tror, vi opnår den bedste sikring for epilepsipatienter og den bedste sikring for epilepsisygehuset, hvis vi opnår en frivillig aftale med amterne, som er dem, der bruger hospitalerne til deres patienter. Jeg håber, at vi på sigt kan forhandle os frem til en fornuftig løsning på området.

Der er talt om ventelister. Ingen af os synes, at det er godt at vente unødigt på behandling, derfor synes jeg også, det er meget opmuntrende at se, at den ekstra indsats, der er gjort, nu begynder at smitte af i faldende ventetider, i et lavere antal patienter, der venter. Jeg arbejder sammen med amterne om dette område, og det gør jeg bl.a. i det sundhedspolitiske kontaktudvalg, og dér vil vi fortsætte arbejdet fremover.

Med hensyn til ældre og tandpleje må jeg sige, at vi mister ingen rettigheder på tandplejeområdet, fordi vi bliver ældre.

Med hensyn til forsøgsparagraf indeholder sundhedslovforslaget en generel bestemmelse om forsøgsvirksomhed, og derfor må der også kunne laves forsøg på tandplejeområdet fortsat.

Det er min faste overbevisning, som jeg allerede har sagt, at det frie sygehusvalg ikke vil føre til de store patientflytninger. Derfor vil det heller ikke få afgørende betydning for kapaciteten. Men det kan godt være, at det vil være en hjælp for de små sygehuse, at det bliver mere synligt, at der er valgmulighed. Det baserer jeg på de erfaringer, man har fra de amter, der indimellem har annonceret, gjort offentligheden opmærksom på, at hvis man var ked af at vente længe ved det store sygehus, kunne man blive behandlet hurtigere på det mindre, og det har haft øjeblikkelige virkninger.

Hvis vi ser på, hvad det er for mennesker, der kan blive omfattet af det frie valg, så er det bl.a. de få, som får afslag på en kaution, og de betyder talmæssigt ikke ret meget. 10 pct. af alle behandlinger foregår på sygehuse i andre amter, og et utrolig lille antal mennesker får afslag på kaution. Til gengæld er det meget ofte sådan, at de, der får afslaget, føler, at deres liv er lagt øde, at det er lagt i ruiner, fordi de bliver forholdt lige præcis den behandling, som de er overbevist om vil kunne redde deres liv.

Det er den situation, jeg hentyder til, når jeg siger, at det kan være barsk at skulle være underlagt en amtskommunal beslutning. Det indeholder ikke nogen form for despekt for amtskommunale politikere og deres virksomhed.

Det fremgår af loven, at der er tale om, at man kan ønske sig behandlet på et andet sygehus. Man kan altså ikke møde op og sige: Her er jeg. Jeg har ret til at blive indlagt.

Jeg vil gerne gentage, at et specialiseret sygehus ikke er forpligtet til at tage imod en patient til en behandling, som det ikke normalt tilbyder. Hvis det normalt tilbyder den behandling, er det ikke forpligtet til at forrykke fordelingen mellem specialiserede, komplicerede lidelser og lettere lidelser. Det skal beholde den samme fordeling, som det plejer. Man kan komme ind og ønske sig behandlet blandt andre med samme lidelse. Og hvis der er en meget lang venteliste, så kan man afvise dem fra sygehusets side.

Der er altså ikke tale om, at man har ret til behandling. Der er tale om, at man kan ønske sig ind og håbe på, at det kan lade sig gøre.

Jeg vil også sige, at når jeg mener, det ikke får de store talmæssige konsekvenser, er det, fordi jeg er overbevist om, at de patienttilfredshedsundersøgelser, som man har foretaget, og som gennemgående viser en meget høj grad af tilfredshed blandt patienterne, afspejler virkeligheden. Det er dem, som føler sig mindre tilfredse, man skal give en mulighed for at få en behandling, som de ønsker.

Med hensyn til bemyndigelsesbestemmelserne vil jeg meget gerne give tilsagn om at indlede en korrespondance med udvalget om, hvad jeg havde forestillet mig. Vi har været inde på det tidligere, men jeg genoptager den gerne.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Til det sidste om bemyndigelserne vil jeg sige, at vi meget gerne ville have en tydelig oversigt over dem alle, som jeg også nævnte i min ordførertale, og det vil vi naturligvis bede om i udvalget.

Nu siger ministeren, at det frie valg først og fremmest er rettet mod dem, der får afslag på kaution, og at det talmæssigt ikke er nogen stor gruppe. Så må jeg spørge – dels på grund af